

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania Prokuratora Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu
i J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Poznaniu
z udziałem M. O.

o odpowiedzialność osób trzecich i następców prawnych za należności z tytułu
składek na FUS, FP, FGŚP i FUZ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 24
lipca 2024 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika M. O. od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Poznaniu

z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt III AUa 425/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od skarżącego na rzecz J.R. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym wraz z odsetkami z art. 98 § 1¹ k.p.c.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, wyrokiem z dnia 20 grudnia 2022 r., oddalił
apelację M. O. od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 grudnia 2019 r.,

zmieniającego decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Poznaniu z dnia 21 września 2018 r. i ustalającego, że odwołujący się J. R. nie odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z M. O. za zaległości spółki H. Sp. z o.o. za okres od czerwca 2009 r. do sierpnia 2012 r. z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 55.479,75 zł.

W sprawie ustalono, że w dniu 31 marca 2008 r. odwołujący się osobiście, w siedzibie spółki, wręczył M. O. - pełniącemu w tym okresie funkcję prezesa zarządu H. Sp. z o.o. (dalej jako spółka) - oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu spółki z dniem 31 marca 2008 r. Oświadczenie zostało przyjęte przez prezesa zarządu.

Po przyjęciu oświadczenia odwołującego się z prezes zarządu spółki nie ujawnił tej zmiany osobowej w Krajowym Rejestrze Sądowym. W dniu 16 września 2008 r. odwołujący się zbył 20 udziałów i nadal świadczył pracę w spółce. Pismem z 24 marca 2009 r. prezes zarządu wypowiedział odwołującemu się umowę o pracę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia w związku z likwidacją stanowiska pracy. Stosunek pracy uległ rozwiązaniu 30 kwietnia 2009 r.

Od czerwca 2009 r. spółka zaprzestała opłacać składki na ubezpieczenia społeczne, co w konsekwencji spowodowało powstanie zadłużenia również wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, odwołujący się skutecznie zrezygnował z pełnienia funkcji członka zarządu i zakończył stosunek pracy zanim *de facto* spółka zaczęła mieć kłopoty finansowe, bowiem jak wynika z ustalonego stanu faktycznego zadłużenie podmiotu rozpoczęło się w czerwcu 2009 r., kiedy to odwołujący nie był członkiem zarządu. Brak zgłoszenia zmiany składu zarządu spółki nie może obciążać odwołującego się. To właśnie osoby uprawnione do reprezentacji spółki (tu prezes zarządu), zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (jednolity tekst: Dz.U. z 2023 r., poz. 685) mają obowiązek, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia uzasadniającego dokonanie wpisu, wystąpić z wnioskiem o dokonanie aktualizacji informacji dotyczącej m.in. członków zarządu (w szczególności rezygnacji z funkcji).

Skargę kasacyjną wywiódł pełnomocnik uczestnika postępowania M. O., zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w części (pkt I oraz II).

We wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na występowanie w sprawie doniosłego zagadnienia prawnego, dotyczącego przypisania odpowiedzialności za zobowiązania zarządu spółki prawa handlowego, w sytuacji stwierdzonej prawomocnie bezskuteczności działań egzekucyjnych z majątku spółki do faktu pozostawania w składzie osobowym organu decyzyjnego, w miejsce dotychczasowego wymogu wykonywania funkcji, w okresie powstawania zobowiązania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną odwołujący się wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie od uczestnika postępowania na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, a przynajmniej skarżący takiego problemu prawnego nie zbudował. W obrębie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie dotyczące wykładni przepisów prawa, a skarżący powinien sformułować problem prawny, określić przepisy prawa i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen oraz przeprowadzić stosowny wywód prawny, zbieżny do pytania prawnego, o którym mowa w art. 390 k.p.c., tak by uchwycić istotę i wagę formułowanego problemu.

Aby móc odnieść się do wskazanego przez skarżącego problemu, trzeba pamiętać o wiążących Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) ustaleniach faktycznych. Z nich wynika, że doszło do skutecznej rezygnacji z pełnienia funkcji w zarządzie, a w kolejnym czasie rozwiązaniu uległ stosunek pracy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że odpowiedzialność członków zarządu spółki obejmuje zobowiązania składkowe, których termin płatności upływał w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu. Znaczenie ma więc pełnienie obowiązków (zob. art. 116 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, jednolity tekst: Dz.U. z 2021 r., poz. 1540). Pozwala to stwierdzić, że pełnienie obowiązków

wypełnia tę regulację, gdy funkcja nadal jest sprawowana przez członka zarządu choć złożył rezygnację, a nie został powołany inny członek zarządu. W odniesieniu do ustalonych w sprawie faktów (odwołujący się złożył rezygnację z pełnionej funkcji i nie pełnił obowiązków członka zarządu) nie ma przesłanek do przyjęcia suponowanego zagadnienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2021 r., I USK 246/21, LEX nr 3520338).

Również w orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że pojęcie „pełnienia funkcji” należy utożsamiać z faktycznym wykonywaniem czynności w imieniu spółki, a nie wyłącznie formalnym pełnieniem mandatu. Sama rezygnacja, jeśli nie została ujawniona w KRS, może bowiem nie wywoływać skutków w stosunkach zewnętrznych. Dzieje się tak, gdy dana osoba, mimo rezygnacji, dalej reprezentuje spółkę (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 września 2020 r., II FSK 1169/20, LEX nr 3062933).

Sumując, w sprawie nie doszło do wyodrębnienia istotnego, nowego zagadnienia prawnego, a tym samym skarga kasacyjna nie zasługuje na przyjęcie do rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. oraz art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[ał]